
NAZLI ASPAY SENER
UZAY MACERALARI
GİZLİ PLAN
3. Baskı
GENÇ HAYAT

UZAY MACERALARI

GİZLİ PLAN

GENÇ HAYAT

bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2014, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. Ltd. Şti.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Merhaba Genç Arkadaşımız;
Genel müdüründen yayın yönetmenine, yayın danışmanından pazarlama müdürüne, editöründen grafikerine, yazarından çizerine kadar müthiş bir ekibin bıkmadan sıkılmadan, gecesini gündüzüne katarak hazırladığı bu kitabın her sayfasında bizleri de hatırla!
Çünkü sen bizim hep aklımızdasın…

Genç Hayat : 115
Uzay Gezginleri : 4
Kitabın Adı : Gizli Plan
Yazarı : Nazlı Aspay Sener
Çizer : Hüseyin Şekerciler
ISBN : 978-605-9562-13-3
Editör : F. Zehra Bayrak
Kapak - İç Tasarımı : Hayat Yayınları
Baskı Yeri - Tarihi : Ankara - 2019
Baskı - Cilt : Ertem Basım
Başkent Organize Sanayi Bölgesi
22. Cadde No: 8 Malıköy - Temelli / ANKARA
Tel: (0 312) 284 18 14
Sertifika No: 16031

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 290 99 78 Faks: 0212 613 11 55
www.gnchyt.com - e-posta: editor@cilekyayinlari.com
instagram/gnchytt - **facebook**.com/gnchyt

NAZLI ASPAY SENER

UZAY MACERALARI

GİZLİ PLAN

GENÇ HAYAT

Nazlı Aspay SENER

1972 yılında Aydın'da doğdu. Avni Başman İlköğretim Okulu, Üsküdar Ortaokulu ve Üsküdar Kız Lisesi'ni bitirdi. İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden mezun olduktan sonra aynı üniversitede Yüksek Lisans yaparak, "Toplumsal Bakış Açısından Oyun ve Oyuncaklar" isimli bir tez hazırladı. Aynı yıllarda çeşitli dergi ve gazetelerde sosyolojik makaleler yazdı.

Şair ve yazar babası Dilâver Cebeci'nin de etkisiyle çocukluğundan beri hayal gücüne dayanan ve ilginç konulu hikâyeler yazan Sener, bunları bir deftere toplamıştır.

1997 yılından bu yana çeşitli kurumlarda Felsefe Grubu öğretmenliği yapan Sener, 3 sene boyunca TRT Çocuk Dergisi'nde "Gizemler Diyarına Yolculuk" isimli çizgi roman hikâyeleri yazmıştır. Bu hikâyeler daha sonra TRT Çocuk Kanalı'nda çizgi film olarak da yayınlanmaya başlayınca, iki sezon boyunca bunların senaryolarını yazmaya devam etmiştir.

Beş kitaptan oluşacak Uzay Maceraları Dizisi, yazarın çocuk edebiyatı alanındaki ilk eserleridir.

Sener, evli ve 3 kız çocuk annesidir.

Uzay Maceracılarımız

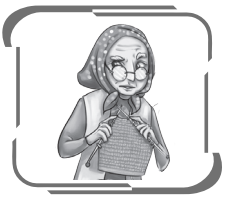
AYGEZ

Uzay meraklısı, maceracı, cesur, akıllı, neşeli bir kızdır. Küçüklüğünden beri hayalinde gezegen gezegen dolaşmak ve yeni gezegenler keşfetmek vardır.

GÜNGEZ

Meraklı ve cesur bir çocuktur. Aşırı merakı, bazen başına çok büyük işler açabilir. Ayakkabısının bir bağcığı devamlı çözülmüş vaziyettedir.

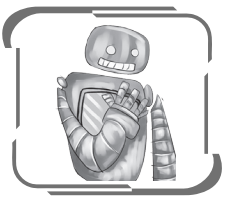
CEVRİYE TEYZE

Torunu Şakir Burak ile yaşayan huysuz ama sevimli teyzedir. Örgü örmeyi çok sever. Ayrıca herkese nasihat vermeye de bayılır.

ŞAKİR BURAK

Babaannesi Cevriye teyzeyle birlikte yaşar. Havalı bir çocuktur. Saç bakımına önem verir. Cesur olmasının yanı sıra aynı zamanda komiktir de.

ŞABALAK

Aygez ve Güngez'in yanlarında bulunan yardımcı robotlarıdır. Çok önemli bilgiler verir. Onlara her türlü desteği sağlar ve yardımcı olur.

ÖZET

Aygez ve Güngez; Uçukkaçıkya adlı teknoloji harikası gezegende, yardımcı robotları Şabalak ile birlikte yaşayan iki kardeştir.

Bir gün, Kâşif 1 isimli üstün özelliklere sahip büyük bir uzay mekiği bulurlar. Bu, sonsuz enerji kaynağına ulaşmak için diğer gezegenlere gitmesi amacıyla, bilim adamları tarafından yapılan bir mekiktir.

İki kardeş ve robotları, mekiği incelemek için içine girerler. İşte ne olursa ondan sonra olur. Mekikten çıkmak için aceleyle koşarlarken Güngez, ayakkabısının çözülmüş bağcığına basar ve yanlışlıkla mekiği çalıştıran kola tutunur. Kâşif 1 havalanmaya başlar ve böylece bilinmeyene doğru yol alırlar.

Mekik, onları İstanbul'un Çengelköy semtinde torunu Şakir Burak ile yaşayan Cevriye teyzenin bahçesine götürür. Bahçesinde uzay mekiğini görünce şaşıran Cevriye teyze ve torunu merak edip mekiğe binerler. Çevreden tehlike sinyalini alan Kâşif 1, yeni yolcularıyla birlikte havalanarak oradan uzaklaşır.

Böylece kahramanlarımızın uzay macerası başlamış olur. Uzay yolculuklarında ilk durak Kinya'dır. Kin duygusunun ağır bastığı ve kindar insanlarla dolu bu yerde kahramanlarımız ilginç maceralar yaşarlar.

YENİ BİR YOLCULUK

Gezginlerimizin, Güvenya'dan ayrılmalarının üzerinden tam bir hafta geçmişti. Daha önlerinde sekiz gün vardı. Gidecekleri gezegen, Uçukkaçıkya gezegeni zamanıyla tam yedi yıl ötedeydi. Ama Kâşif 1'in zaman kısaltma programı sayesinde sekiz güne düşmüştü.

Aygez, cam kenarında oturmuş, kendinden geçmiş bir şekilde hızlı hızlı örgüsünü ören Cevriye teyzeye seslendi:

"Cevriye teyzee!"

Cevriye teyze duymamıştı. Biraz daha yüksek bir tonda seslendi: "Cevriye teyzeee!" Yaşlı kadın bu sefer duydu. Birden örmeyi bıraktı ve Aygez'e şişe dibi gözlüklerinin üstünden bakarak, "Ne oldu Aygez gızım? Ne diye bağırıverdin öyle Cevriye teyzeee diye?" şeklinde karşılık verdi yüzünü de buruşturarak. 'Ne rahatsız ediyorsun şimdi!' der gibi bakıyordu.

Aygez; "Aklıma takıldı. Şu kumandan Holak'a verdiğin kazağın üzerindeki şifreyi bize söylemeyecek misin?" dedi.

Cevriye teyze, örgüsünü tekrar örmeye devam ederek; "Yook. Söylemeycem gari! Merak ediverin. Kih, kih!" diye güldü. Aygez, "Ya of yaa! Aşk olsun Cevriye teyze. Sanki biz yabancıyız. Meraktan çatlayacağım." diye yakındı.

Cevriye teyze gülmeye ve örmeye devam etti. O sırada Şakir Burak sanal oyun koltuğunda oturmuş santranç oynuyor, Güngez de gözlük kitabını okuyordu. İkisi de Cevriye teyzeyle Aygez arasında geçen konuşmayı duymamışlardı.

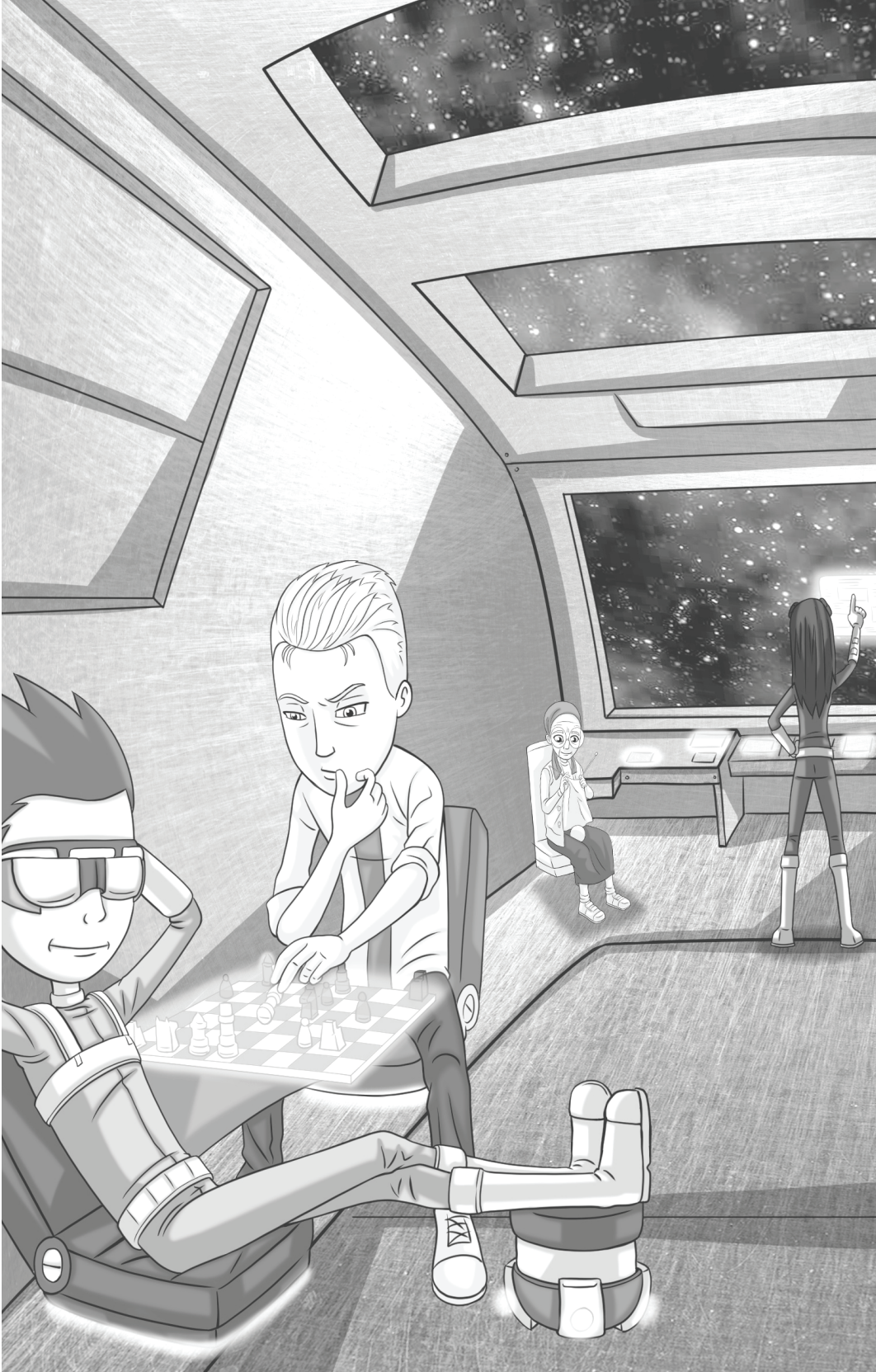
Cevriye teyze, "Aygez gızım, aslında çok basit bir şifre koyverdiydim kazağın üstüne. O yüzden aklınıza gelmeyiveriyor. Söyleyiversem, aaaa bu muydu deyi şaşırıverirsiniz gari. Kih, kih, kih!" diye güldü.

Bu gülmeler, bu sefer Şakir Burak'ın dikkatini çekmişti. Babaannesine döndü ve "Ne oldu babaanne, ne gülüyorsun kendi kendine öyle?" diye sordu. Cevriye teyze biraz kızarak; "Aaaa, üstüme iyilik sağlık. Gendi gendime güldüğüm yok benim. Aygez ile konuşuveriyodum. Hem sen karışma bakem. Önüne dön de oyununu oyna. Öyle gözün orada, kulağın burada yeniliverirsin gari." dedi.

Dediği anda da elektronik bir ses, "Şah, mat. Yenildiniz, yenildiniz, yenildiniz!" diyerek, kırmızı yanıp sönen bir uyarı ışığıyla tekrar etmeye başladı. Şakir Burak sinir oldu ve babaannesine dönerek; "Hep senin yüzünden babaanne! Kih, kih diye gülüp dikkatimi dağıttın işte. Bir de Tamer'e diyordun şom ağız diye. Bak sen de şom ağızlılık yaptın işte!" diye söylendi.

Cevriye teyze hafif kızarak; "Benim ne suçum var garii. Dinlemeyiverseydin sen de beni. Oyununa baksaydın. Tövbee, tövbeee. Oğlana bak. Beni suçlayıveriyor." dedi.

O sırada, gözlük kitabını gözünden çıkarmış olan Güngez, meraklı bakışlarla ne olduğunu kavramaya çalışıyordu.

Aygez; "Uff, keşke kazağın üzerindeki sayıları ben de böcüküme kaydetseymişim. O zaman kesin şifreyi çözerdim. Ne yazık ki hiçbirini hatırlamıyorum." dedi. Güngez, "Ben ilk ikisini hatırlıyorum." diyerek uzandığı yerden fırladı ve ekledi: "27 ve 24'tü. Ama gerisini hatırlamıyorum." dedi. Şakir Burak, "İki taneden bir şey anlayamayız ki!" diye cevap verdi.

Cevriye teyze ise, çocukların çaresiz hâllerine bakıp kıs kıs gülüyordu. Bunu farkeden Aygez, "Aşk olsun Cevriye teyze! Söylesen ne olur sanki!" diye sitem etti. Cevriye teyze inatla; "Yoook. Katiyyen söylemeyivercem. Aklınız yok mu? Oturup kafa yorup buluverin gari. Kih,kih, kih!" diye o kendine has gülüşüyle ortalığı iyice kızıştırdı.

Güngez, "Görürsün sen Cevriye teyze, bulacağız. Sen geç dalganı, geç bakalım." diye serzenişte bulundu.

Cevriye teyze omuz silkti ve başladı memleketi olan Aydın yöresinden bir türkü söylemeye. Hem örgüsünü hızlı hızlı örüyor hem de çocukların suratına alaycı alaycı bakarak yüksek sesle söylüyordu:

"Suya iner tavşanlar

Yine oldu akşamlar of

A benim nazlı yarim

Nirelerde akşamlar

Amansın minnoş minnoş

Güzelsin minnoş"

Cevriye teyzenin yolculuklar sırasında, örgü örerken, böyle kendi dünyasından yöresel türküler söyle-

mesine ya da mırıldanmasına alışmış olan çocuklar, onun bu hâline aldırmadan eski meşguliyetlerine geri döndüler. Ama hepsi de o şifreyi çözmeye kararlıydılar.

O sırada Cevriye teyzenin hemen yanı başında duran Şabalak, türkünün içinde geçen "minnoş" kelimesini doladı hemen robotik ağzına ve; "Minnoş, tanımsız, dııt, duut, minnoş, tanımsız!" demeye başladı. Çocuklar gülüştüler.

O gün mekikleri Kâşif 1'de çok eğlenceli saatler geçirdiler. Artık yorulup göz kapakları kapanmaya başladığında ise uyku kabinlerine geçmeye güçleri kalmadığından, hepsi olduğu yerde sızmıştı.

GİZEMLİ UZAY GEMİSİ

Ertesi sabah çocuklar, Şabalak'ın sesiyle uyandılar.

"Kozmik dolma, dıııt, duuut, kozmik dolma, kozmik dolma!"

Aygez, "Off Şabalak!" dedi gerinerek. "Ne kozmik dolması? O da ne?" diyerek şaşkınlığını dile getirdi. Ardından Şakir Burak yeni açtığı gözlerini ovuşturarak; "Dolma tamam da kozmik de ne?" dedi. Güngez henüz uyku sersemi olduğundan öyle tuhaf tuhaf bakıyordu sadece. Açıklama Cevriye teyzeden geldi:

"Korkmayın gari, bir şey yok. Şabalak bozulmadı. Benim fikrimi tekrarlayıveriyor." dedi.

Şakir Burak, "Senin fikrin mi? Ne ki fikrin?" diye sordu. Cevriye teyze, "Kozmik zeytinyağlı yaprak dolması yapma fikri." der demez çocuklar başladılar gülmeye.

Cevriye teyze, "Ne var, ne gülüveriyonuz gari? Olamaz mı? Yapıverem de görün. Lezzetinden parmaklarınızı yiyiverirsiniz." diye çıkıştı ciddi ciddi. Çocuklar onun bu hâline daha çok güldüler. Sonra Şakir Burak, "İyi de babaanne asma yaprağını nereden bulacaksın ki? Hadi onu buldun diyelim, pirinç ne olacak? Ya zeytinyağı?" diye sordu.

Cevriye teyze, "Kozmik dolma deyiveriyom gari. Asma yaprağına ihtiyacım yok ki oğlum. Sizin ha-

beriniz yok tabii. Ben gittiğim her gezegenden kaliteli yaprak topladım. Torbamda saklayıverdim. Gemiye binince de onları dolapta istif ediverdim. Pirince gelince; daha önce yaptığımdan bayağı bir iç kalıverdiydi. Biraz da pirinç saklayıverdiydim. Zeytinyağım ise henüz bitmedi gari, yaaaa…" dedi başını sallayarak.

Çocuklar şaşkınlıktan ne diyeceklerini bilemediler. Sonra Aygez, "Vay canına! Sahiden ne ara topladın sen Cevriye teyze o yaprakları? Hem de o kadar olayın, karmaşanın arasında?!" diyerek hayretini dile getirdi.

Şakir Burak ise, "E hadi yap da yiyelim babaanneciğim. Ağzım şimdiden sulandı doğrusu." deyince Cevriye teyze, "Hee, senin anca ağzın sulanıversin. Ne boğaz vamış be oğlum sende. Kilolarından daha yeni kurtuluverdin. Hâlâ utanmadan ağzım sulanıveriyo diyosun." diye çıkıştı torununa.

Şakir Burak, babaannesinin bu sözlerine çok bozuldu. Aygez de ona destek çıktı; "Ayy, öyle deme Cevriye teyzeciğim. Burak haklı, ne yalan söyleyeyim, benim de ağzım sulandı." demesin mi? Hemen ardından Güngez de; "Benim de." deyince Cevriye teyze, "İyi madem yapıvereyim de yeyin gari." dedi.

Sonra da suratı düşmüş, kalbi kırılmış torununa dönerek; "Uyy benim yakışıklı torunuuum. Canım Şakiriiim. Agudu bugudu gudu gudu!" diye başını sallaya sallaya uzaktan sevdi torununu. Şakir Burak bir kere alınmıştı babaannesine; "Ya bırak babaanne yaaa! Yemeyeceğim işte senin yaptığın kozmik dolmandan!" diye karşılık verdi.

Cevriye teyze bir şey demedi artık. Aygez ve Güngez ise gülmekle yetindiler.

Böylece günler akıp geçti. O gün gemide geçirecekleri son gündü. Çünkü artık inecekleri yeni gezegene yaklaşmışlardı. Bugüne kadar gemide çok güzel vakit geçirmişler, hiç sıkılmamışlardı. Ayrıca çocuklar, Cevriye teyzenin bir önceki gezegende dost oldukları kumandan Holak'a hediye ettiği kazağın üzerindeki şifreyi de nihayet çözmüşlerdi.

Kazağın üzerinde yazan rakamları hatırlayıp böcüklerine kaydetmişlerdi: 27-24-3-9-18-2 ve 24. Bu rakamlar, alfabenin tersten sayılması ile elde edilmişti ve CEVRİYE yazıyordu. Gerçekten de şifre, tıpkı Cevriye teyzenin söylediği gibi çok basitti. Sadece bir isimdi işte. Çocuklar, kumandan Holak'ın da şifreyi çözüp çözmediğini merak etmişlerdi. Cevriye teyze ise onların bu şifreyi hiç çözemeyeceklerini sanıyordu ve bu kadar kısa sürede bulmalarına şaşırmıştı. Çocukları tebrik etmeyi de ihmal etmemişti.

Yeni gezegene inme zamanı yaklaştığı için hepsi çok heyecanlıydı. Kâşif 1'in sesli uyarı sistemi, belli aralıklarla iniş sürelerini bildiriyordu:

"Uyarı! Uyarı! Yeni gezegene iniş için son altı uzay saati. Tüm mürettebat hazırlıklarını tamamlamalı. Uyarı…" Gezginlerimiz ise o sırada camların önündeki koltuklarına oturmuşlar, karanlık ve derin, yıldızlarla dolu uzay boşluğuna bakıyorlar, inecekleri yeni gezegeni görmeyi heyecan içinde bekliyorlardı.

Bu sessiz ortam, birden Şabalak'ın robotik sesinin yankılanmasıyla bozuluverdi:

"Dııt, başım ağrıyor, duuut, başıım, dııt ağrıyor. Başım, Th 23290, dııt, başım!" demeye başladı. Cevriye teyze, "Hah! Gene deliriverdi benimki! Şabalak oğlum sen robotsun gari ne baş ağrımasıymış bu?" dedi şaşırarak. Aygez ve Güngez de şaşırmışlardı. Şabalak'ı ilk defa "başım ağrıyor" derken duymuşlardı çünkü. Güngez hemen bu duruma bir yorum yaptı: "Bence bizden duydu, onu taklit ediyor."

Aygez, "İyi de ne oldu da durup dururken böyle diyor?" diye sordu.

Şakir Burak ise, "Yalnız arada tanıdık bir şey daha söyledi fark ettiniz mi? Th 23290." diyerek başka bir şeye daha dikkat çekti. Aygez, "Evet haklısın. Ama onu duymaya alışık olduğumuzdan pek fazla dikkatimizi çekmedi." dedi.

Bu sefer de Kâşif 1'in sesli bilgisayar sistemi devreye girdi; "Uyarı, uyarı! Tüm mürettebatın dikkatine! Bilinmeyen bir cisim algılandı. Üzerimize doğru gelmekte. Cisim üç dakika sonra gemimize yaklaşacak. Tüm mürettebatın dikkatine!"

Uyarı ile birlikte gezginlerimiz gelen cismi görebilmek için tüm dikkatlerini yoğunlaştırdılar. Hepsi burunlarını cama yapıştırdı. O arada da Aygez, Kâşif 1'in uyarı veren akıllı sistemine sordu:

"Kâşif 1, cismi tanımlayamıyor musun?"

Sesli sistem cevap verdi:

"Hayır. Cisim kendini tanımlamaya kapalı. Ne olduğunu anlaşılmasın diye etrafına tanımlama engelleyici sinyaller yayıyor. Sinyal kırıcıları devreye soktum Aygez."

Şabalak yine başlamıştı: "Sinyaller, sinyaller, dıiııt, duuut, başım ağrıyor, başım!" Kendi etrafında da bir tur döndükten sonra, o da camdan bakmaya devam etti. Aygez, "Aaaa, şimdi anladım, bu yabancı cisimden gelen sinyaller, Şabalak'ı etkilemiş olmalı. Demek ki çok güçlüler." dedi.

Güngez ise, "Yalnız başım ağrıyor demesi saçma ve bir o kadar da komik." dedi.

Şakir Burak, "Dünyada iken kullandığımız cep telefonları da bizim başımızı böyle ağrıtıyordu değil mi babaanne?" diye sordu. Cevriye teyze, "Ayy evladım ne bileyim ben! Ağrıtıveriyodur herhâlde. Siz çocuklar daha çok kullanıveriyodunuz o zararlı sinyaller yayan aletleri!" dedi.

Aygez, "Bizler Uçukkaçıkya'da, cep telefonlarımızı kulağımıza dayayarak, başımıza temas ettirerek kullanmayı yıllar önce bırakmışız. Kolumuzdaki böcüklerle hem sesli hem görüntülü iletişim kuruyoruz. Eğer sesin dışarı çıkmasını istemiyorsak da kulaklıklarımız var." diye açıklama yaptı.

Şabalak, "Başıım, başım ağrıyor, dıiıiıt. Th 290 duut!" demeye devam etti. Çocuklar güldü. Cevriye teyze, "Başı ağrıyormuş! Tövbe, tövbeee daha neler görüp de neler duyuvereceğim gari şu uzayda." dedi.

Gezginlerimiz, camın önünde, karşılaşacakları şeyin ne olduğunu merakla bekliyorlardı. Nihayet cisim uzaktan, bir pinpon topu büyüklüğünde belirmişti. Gerçekten de üzerlerine doğru geliyordu. Ama bu cisim de Kâşif 1'i algılamış olacak ki, hemen rotasını değiştirdi ve bu sefer yanlarından geçecek şekilde bir pozisyon aldı. Sesli uyarı sistemi de hemen devreye girdi:

"Dikkat, dikkat! Engelleyici sinyal şifreleri kırıldı. Cisim tanımlandı. Bu bir uzay mekiği. İçinde birçok yolcu var. Rotasını değiştirdi. Yanımızdan geçecek."

Aygez, "Müthişsin Kâşif 1. Evet, evet, gemiyi ben de fark ettim şimdi. Çocuklar bakın şuraya!" diye işaret etti. Uzay mekiği önlerinde belirmişti. Bu sefer de Şabalak, "Ağrım geçti, dııt, duuut, başımın ağrısı geçti." demeye başladı. Uzay mekiği gittikçe yaklaşıyordu.

Bu gerçekten de büyük bir uzay gemisiydi. Bu kadar zamandır uzayın derinliklerinde yolculuk ediyorlardı ama daha önce içinde yolcusu olan bir mekiğe rastlamamışlardı. Kim bilir bu gemi nereden gelip nereye gidiyordu? Bu yeni durum hepsini oldukça heyecanlandırmıştı.

Mekik yaklaştı, yaklaştı. Gemi oldukça büyüktü ve içindeki insanlar net bir şekilde gözüküyordu. Aygez, geminin üzerindeki büyük yazıya dikkat etti: "TUT-20" yazıyordu. Sonra da bunu herkese duyurdu:

"Bakın, mekiğin kanat kısmında TUT-20 yazıyor. Ne anlama geliyor acaba?" dedi. Şabalak, "Aygez, hemen araştırıyorum, dııt, duut!" diye karşılık verdi.

Mekiğin içi oldukça kalabalıktı ve insanlar panik içinde gibiydiler. Güngez, "Çocuklar, bu insanlarda bir tuhaflık yok mu? Sanki, içerde bir şeyler oluyor gibi." dedi. Şakir Burak, "Kesin onları korkutan bir şey var içerde. Bakın, bakın bazıları ağlıyor!" dedi şaşkınlıkla.

Mekik, Kâşif 1'e biraz daha yaklaştığında, gezginlerimizin gözleri de fal taşı gibi açılmıştı. Çünkü; insanlar, onlara bakıp bir şeyler anlatmaya çalışıyorlardı. Cevriye teyze, "Amaniiin, niye tıkıvermişler ki bu

insanları böyle? Tövbe, tövbee! Bakın bir şey deyiveriyolar gari!" dedi hayretle. Ne dedikleri duyulmuyordu ama yardım istedikleri kesindi. Aygez, "Neler oluyor böyle? Kim bu insanlar ve neden yardım istiyorlar?" diye meraklandı.

Gerçekten de mekiğin içinde tıkış tıkış olmuş insanlar, elleriyle işaretler yapıyor, hopluyor, zıplıyor, bağırıyorlar, kendilerini gezginlerimize fark ettirmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Gezginlerimiz, şaşkınlıktan ne yapacaklarını bilemediler.

Güngez, Kâşif 1'in bilgisayar sistemine; "Kâşif 1, mekiğin içindeki sesleri bize aktarabilir misin?" diye sordu. Kâşif 1, "Hemen aktarıyorum." dedikten sonra mekiğin içindeki panik ortamı gezginlerimizin mekiğinde yankılanmaya başladı:

"Lütfen yardım edin. Biz kaçırıldık!"

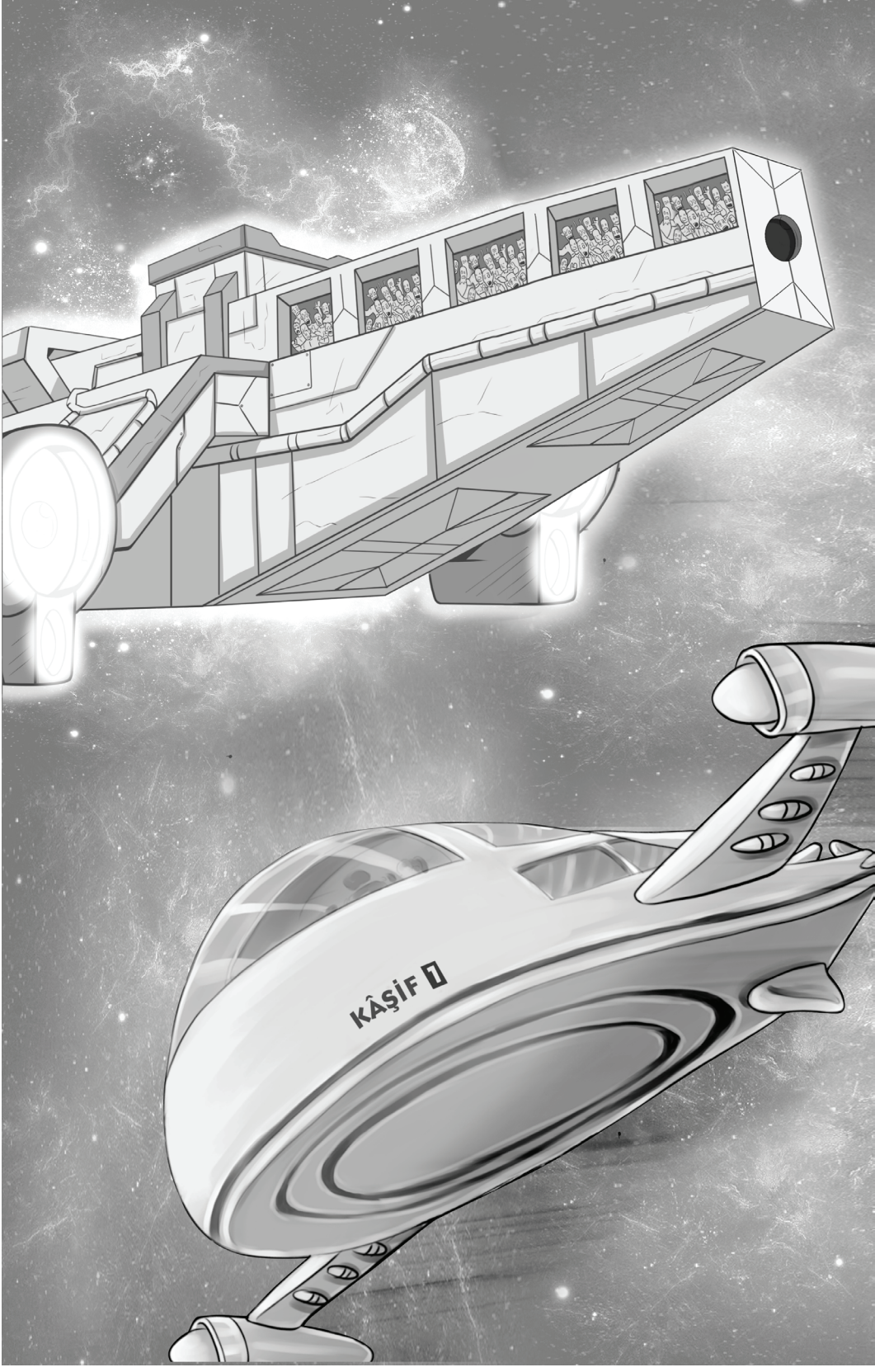
"Bu gemi bir tutsak gemisi, ne olur bizi kurtarın!"

"Heeey! Bizi burada bırakmayın! Yardım edin. Lütfen!"

"Buraya bakın! Ne olur, bizi de götürün, tutsak edildik, bizi kurtarın!"

Kulaklarına inanamadılar. Aygez, "Tutsak gemisiymiş." dedi gözlerini büyüterek. Cevriye teyze, "Amaaan, gız yazıiık. Aygez kızım bir şey yapamaz mıyız?" dedi. O sırada uzay gemisi, Kâşif 1'in yanından uzaklaşmaya başlamıştı.

Güngez komut verdi; "Kâşif 1, gemiyi takip et." Şakir Burak panikledi; "İyi de ya biz de rotadan çıkıp kaybolursak?" diye sordu. Ona Şabalak cevap verdi: "Merak etme Burak, Kâşif 1 rotasını tekrar bulabilir.

KÂŞİF

NAZLI ASPAY SENER

UZAY MACERALARI

GİZLİ PLAN

Uçukkaçıkya'dan başlayan uzay yolculuğunun yeni durağı Çalışçabalakya Gezegeni;

Durup dinlenmeden çalışan, Enerji Takip Kurulu tarafından, evlerinde ve işyerlerinde devamlı performansları ölçülen bu Moryumlar kim?

Çalışçabalakya'da, anne ve babalarının köle gibi durmadan çalıştırılmasına isyan eden çocukların planları ne?

Enerji Takip Kurulu, isyankâr bu çocukları Biyo adlı gezegene neden gönderiyor?

Hafızası bir gidip bir geldiği için Kafa Gidik Dede denilen yaşlı profesör, çocukları Çalışçabalakya'ya geri getirebilecek mi?

TUT-20 isimli gizemli bir uzay mekiği, içindeki yolcularla birlikte nereye gidiyor ve ardında hangi sırları saklıyor?

Gezginlerimizin, Biyo Gezegeni'nde buldukları göz alıcı güzellikteki parlak kutunun içinde ne var?

Evrenin keşfedilmemiş köşelerindeki tuhaf gezegenlerde yaşanan maceralara katılmak istiyorsan kitabın kapağını arala...

Uzay Maceracılarıyla birlikte sen de katıl bu yolculuğa!

www.gnchyt.com

9 786059 562133

twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt